tilstrækkeligt begrundet, således at den pågældende kan bedømme, om afgørelsen er holdbar, eller om den er behæftet med en sådan mangel, at der kan gøres indsigelse mod dens lovlighed.

Dette krav om begrundelse er ikke opfyldt, når udvælgelseskomitéen i sin besvarelse af en anmodning om nærmere forklaringer fra en ansøger, der ikke har fået adgang til prøverne, ikke præciserer, hvorledes den på grundlag af udvælgelseskriterierne og de hos de overordnede indhentede oplysninger er nået til det resultat, at den pågældende ansøger ikke besad de nødvendige kvalifikationer for at kunne udføre arbejdsopgaverne i den kategori, som udvælgelsesprøven vedrørte.

RETSMØDERAPPORT
i sag 206/85 *

I — Sagsfremstilling og retsforhandlinger

I juli 1982 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om intern udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver KOM/B/2/82 med henblik på oprettelse en ansættelsesreserve af assistenter, sekretariatsassistenter og tekniske assistenter i kategori B, lønklasserne 5 og 4.

Sagsøgeren ansøgte og fik meddelelse om, at hun havde fået adgang til udvælgelsesprøven. Imidlertid meddelte chefen for »ansættelseskontoret« hende senere ved skrivelse af 15. juni 1984, at udvælgelseskomitéen efter en sammenligning af ansøgningerne havde skønnet, at den ikke kunne opføre sagsøgeren på listen over ansøgere, som fik adgang til prøverne. Udvælgelseskomitéen havde herved taget hensyn til en række forhold, såsom ansøgernes faglige erfaring før og efter ansættelsen, deres almindelige eller særlige uddannelse, deres videreuddannelse, deres bedømmelser, de opgaver, de udførte på ansøgningstidspunktet, samt deres mobilitet.

Sagsøgeren anmodede derefter udvælgelseskomitéen om at gøre hende bekendt med de grunde, som havde foranlediget den til at udelukke hende fra prøverne.

Ved skrivelse af 7. september 1984 meddelte chefen for »ansættelseskontoret« sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen efter at have taget hendes ansøgning op til fornyet overvejelse havde stadfæstet sin afgørelse. Af skrivelsen fremgik desuden, at udvælgelseskomitéen havde besluttet, at kun de ansøgere, som allerede udførte opgaver under kategori B, eller som besad de herfor nødvendige kvalifikationer, havde fået adgang til prøverne.

* Processprog: Fransk.

Den 7. december 1984 klagede Maria Beiten over afgørelsen, men klagen blev først stiltiende og herefter udtrykkeligt afvist af sagsøgte ved skrivelse af 19. april 1985.

Den 4. juli 1985 anlagde Maria Beiten sag, hvorunder hun påstod afgørelsen om at udelukke hende fra prøverne annulleret.

Domstolen (Første Afdeling), der på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse i de forenede sager 122 og 141/85, Todaro og Dufrane, samt i sag 206/85, har den 16. september 1986 opfordret Kommissionen til at oplyse, hvilket standpunkt den påtænker at indtage over for sagsøgerne i disse sager henset til de domme, Første Afdeling har afsagt den 11. marts 1986 i sagerne 293 og 294/84 vedrørende samme udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 (Sml. S. 967 og 977).

Ved skrivelse af 15. september 1986 har Kommissionen svaret, at udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 for sagsøgernes vedkommende havde til hensigt at genoptage den del af ansættelsesproceduren, som Domstolen havde fundet retsstridig, og herved forelægge sagsøgerne de samme spørgsmål, som i sin tid var blevet forelagt de administrativt overordnede, men således, at ansøgerne nu selv kunne svare på dem.

Ved telex af 24. oktober 1986 anmodede advokaten for sagsøgerne i de ovennævnte sager om, at det retsmøde, der var blevet berammet til den 13. november 1986, blev udsat. Det anførtes som begrundelse, at en af sagsøgerne i mellemtiden havde fået adgang til at deltage i prøverne, og at man var i færd med en nærmere undersøgelse af de øvrige ansøgeres situation, herunder også Maria Beiten's; denne undersøgelse kunne føre til en gunstig afgørelse for sagsøgerne, således at disse hævede sagen.

Ved kendelse af 2. juli 1987 har Domstolen (Første Afdeling) forenet sag 206/85 med sag 141/85 med henblik på den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.

Da Domstolen (Første Afdeling) havde konstateret, at Maria Beiten ikke længere påtænkte at hæve sagen, berammedes datoen for retsmødet.

Efer at sagsøgeren Dufrane er afgået ved døden, er sagerne 141/85 og 205/85 på ny blevet adskilt, jfr. kendelse af 27. oktober 1987.

II — Parternes påstande

Maria Beiten har nedlagt følgende påstande:

1) sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold;

2) principalt

   Annullation af:

   — Kommissionens afgørelse, meddelt den 7. september 1984, hvorved den underrettede sagsøgeren om, at udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 med henblik på oprettelse af en reserveliste ikke havde givet hende adgang til prøverne i nævnte udvælgelsesprøve;

   — den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage, registreret den 7. december 1984;

3) subsidiært, såfremt sagsøgeren gives medhold på grundlag af det tredje anbringende:

— annullation af de ovenfor under punkt 2 nævnte afgørelser og af den af udvælgelseskomitéen foretagne udvælgelse med henblik på prøverne i ovennævnte ansættelsesprocedure samt af alle de dermed forbundne retsakter og handlinger, herunder de udnævnelser, der er foretaget på grundlag af prøveresultaterne.

4) under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale sagens omkostninger.

Kommissionen, har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises, og sagsøgerens påstande kendes grundløse.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

III — Parternes anbringender og argumenter

A — *Formaliteten*

Ifølge *Kommissionen* er det afgørende for, om sagen kan realitetspåkendes, om udvælgelseskomitéen efter sin fornyede gennemgang af sagsøgerens ansøgning har truffet en ny afgørelse eller kun har stadfæstet den afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren den 15. juni 1984.

Kommissionen lægger herved vægt på, at skrivelsen af 7. september 1984 havde følgende ordlyd: »Udvælgelseskomitéen stadfæster afgørelsen om ikke at optage Dem på listen over ansøgere, der kan få adgang til prøverne, idet der ikke ses at foreligge nye forhold, som begrunder en ændring af den tidligere afgørelse.« Der foreligger derfor ikke nogen ny afgørelse, men derimod en oplysende skrivelse rettet til den enkele afviste ansøger, som havde anmodet om nærmere begrundelse for sin udelukkelse.

Sagsøgeren har bestridt, at den nævnte skrivelse af 7. september 1984 kan opfattes som en blot og bar stadfæstelse af afgørelsen af 15. juni 1984. Det afgørende for, om der foreligger en ny afgørelse, er ikke indholdet, men den omstændighed, at afgørelsen er resultat af en fornyet gennemgang af sagsøgerens ansøgning. Sagsøgeren anfører nærmere, at det af sagens akter klart fremgår, at hendes ansøgning blev behandlet på ny.

Hertil kommer, at sagsøgeren fra chefen for ansættelseskontoret modtog en kvittering for modtagelsen med oplysning om, at udvælgelseskomitéen ville tage stilling til hendes klage snarest muligt, og at hun så hurtigt som muligt ville få meddelelse om resultatet, hvorfor hun kunne formode, at søgsmålsfristen først ville begynde at løbe fra det tidspunkt, da en ny afgørelse, positiv eller negativ, ville blive tilstillet hende.

B — *Realiteten*

Sagsøgeren har til støtte for sagen anført tre anbringender.

Det første anbringende går ud på, at der foreligger en overtrædelse af vedtægens artikel 25, stk. 2, og af artikel 5 i vedtægtens bilag III samt af væsentlige formforskrifter, hvis tilsidesættelse medfører ugyldighed, idet såvel udvælgelseskomitéens afgørelse som afvisningen af sagsøgerens klage ikke indeholder nogen som helst angivelse, der har karakter af en individuel begrundelse. Således

fremgår det hverken af skrivelsen af 15. juni 1984 eller af skrivelsen af 7. september 1984, fremsendt efter den nye behandling, eller af klagebesvarelsen, eller af administrationens dossier, hvad der var grunden til, at udvælgelseskomitéen fandt, at sagsøgeren ikke allerede udførte samtlige former for B-opgaver eller i hvert fald ikke besad alle de herfor nødvendige egenskaber.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der foreligger en overtrædelse af vedtægtens artikel 5, stk. 3, og af retsregler og almindelige retsgrundsætninger, navnlig af grundsætningerne om lighed og fordelende retfærdighed samt af det principielle krav om, at forvaltningsakter skal være behørigt begrundet, hvorfor sagsøgeren finder det retsstridigt, at det i den anfægtede afgørelse udtales, at hun ikke udførte alle opgaver på B-niveau eller at hun i det mindste ikke besad alle de herfor nødvendige kvalifikationer.

Realiteten er, at den omstændighed, at Maria Beiten i sin nuværende stilling, som hun har haft siden 1979 i GD IV's sekretariat, efterfulgte en B-tjenestemand, er et tilstrækkeligt bevis på, at hun udfører opgaver på B-niveau. Subsidiært må det antages, at hun besidder alle nødvendige kvalifikationer for at udføre sådanne opgaver, da hun ud over, at hun allerede har udført B-opgaver, har fulgt et arkiveringskursus afsluttet med attest. Kurset var netop et forberedelseskursus til arbejdet med opgaver på B-niveau, således at sagsøgeren i hvert fald må antages at besidde alle de nødvendige kvalifikationer for at varetage sådanne opgaver.

Sagsøgernes tredje anbringende er, at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, stk. 3, og af artikel 5, stk. 3 og 4, i vedtægtens bilag III samt af dels formålet med udvælgelsesprøver, dels grundsætningerne om lighed og fordelende retfærdighed. Herved anføres det nærmere, at udvælgelseskomitéen først opstillede to forskellige ansøgergrupper med henblik på at afgøre, hvilke ansøgere der skulle gives adgang til prøverne, og derefter besluttede, alene at ansøgerne i gruppe I aflægge prøve, dvs. dem, som allerede udførte opgaver på B-niveau eller besad alle de herfor nødvendige kvalifikationer.

Dette anbringende fremsættes subsidiært, altså alene såfremt det ikke mod sagsøgerens opfattelse findes godtgjort, at hun allerede udførte samtlige B-opgaver eller i det mindste besad alle de nødvendige kvalifikationer for at gøre det.

Udvælgelseskomitéens kriterium for at give adgang til prøverne er retsstridigt af følgende grunde:

a) det er diskriminerende, idet kriteriet afgørende begunstiger de ansøgere, som allerede har fået overdraget opgaver på højere niveau, hvilket skader alle de øvrige ansøgere;

b) kriteriet indebærer en tilsidesættelse af formålet med udvælgelsesproceduren, som er at give enhver, der opfylder betingelserne for at deltage, mulighed for at bevise sine kvalifikationer og kompetence uafhængigt af forhold, der er disse uvedkommende;

c) det er ikke et kriterium for, hvorledes kvalifikationsbeviserne skal bedømmes, jfr. artikel 5, stk. 3, i vedtægtens bilag III; der må her henses *dels* til, at den blotte omstændighed, at en ansøger udfører opgaver svarende til en højere kategoris, ikke bør antages at være et acceptabelt kriterium, når der ikke foretages

en bedømmelse af, hvorledes opgaverne er blevet udført, *dels* til, at den omstændighed, at ansøgeren besidder alle de nødvendige kvalifikationer for at udøve visse opgaver, ikke er et kriterium, men en konklusion, som netop kræver oplysning om, hvilke forudfastsatte kriterier den hviler på.

Modsat det af sagsøgte antagne bør det ovennævnte kriterium bedømmes som diskriminerende, såvel angående spørgsmålet om, hvem der overhovedet kan få behandlet deres ansøgninger til en udvælgelsesprøve, som angående spørgsmålet om, hvem der kan deltage i selve prøverne. Listen over de ansøgere, som opfyldte de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte grundbetingelser blev udarbejdet »på grundlag af den foreliggende ansøgning«, og det samme gjaldt listen over de ansøgere, som fik adgang til prøverne.

Endvidere bør det antages, at hvis den omstændighed, at en ansøger har udført opgaver henhørende under en højere kategori, umiddelbart accepteres som bevis på, at ansøgeren besidder de for disse opgaver nødvendige kvalifikationer, bør det heraf ikke udledes, at de ansøgere, som ikke havde en sådan mulighed, ikke besad disse kvalifikationer; følgelig bør disse ikke afskæres fra at forelægge beviset herpå, og da navnlig ikke i en udvælgelsesprøve, som netop skal vise, om ansøgerne besidder de omtalte kvalifikationer.

Kommissionen har i første række bestridt, at den anfægtede afgørelse er så utilstrækkeligt begrundet, at der hermed foreligger en mangel.

I ovennævnte skrivelse af 7. september 1984 angiver man således ikke kun de af udvælgelseskomitéen fastsatte generelle kriterier, men redegør desuden for de relevante kvalifikationer, man har udledt af de af ansøgerne selv udfyldte ansøgningsskemaer, og som var udvælgelseskomitéens grundlag for at bedømme ansøgningerne ud fra meddelelsen om udvælgelsesprøven. Henset til det meget store antal ansøgere kunne udvælgelseskomitéen ikke være pligtig at give hver enkelt ansøger en detaljeret forklaring på, hvorfor, og i hvilket omfang, udøvelsen af bestemte opgaver kunne tages som bevis på, at en ansøger besad alle de nødvendige kvalifikationer for at udføre opgaver på B-niveau.

Med hensyn til det andet anbringende har Kommissionen anført, at en udvælgelseskomité ifølge Domstolens faste praksis i et tilfælde som her har et vidt skøn, hvis udøvelse Domstolen kun kan sanktionere, hvis der foreligger åbenbare fejl. Ud fra de af sagsøgeren fremførte argumenter kan det ikke uden videre antages, at hun allerede udøvede B-funktioner, eller at hun besad alle de nødvendige kvalifikationer for at udøve dem, ligesom det derfor heller ikke kan antages, at det af udvælgelseskomitéen udøvede skøn er behæftet med en åbenbar fejl i så henseende. Modsat det af sagsøgeren antagne består der ingen formodninger juris et de jure, der kan binde udvælgelseskomitéen ved dens bedømmelse af, om ansøgerne besidder de nødvendige kvalifikationer for at udøve B-funktioner. Udøvelse af sådanne funktioner i en vis periode kan vel udgøre et forhold, som udvælgelseskomitéen skal tage hensyn til, men denne foretog imidlertid bedømmelsen på grundlag af en hel række faktorer beskrevet i den skrivelse, der blev tilstillet sagsøgeren den 7. september 1984.

Om det tredje anbringende har Kommissionen anført, at behandlingen af ansøgningerne med henblik på at afgøre, hvem der opfyldte de opstillede betingelser, skulle foretages og faktisk blev foretaget på grundlag af rent objektive faktorer, nemlig betingel-

serne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, mens afgørelsen af, hvem der kunne deltage i selve prøverne, beroede på en udvælgelse af en ansøger »på grundlag af den foreliggende ansøgning«. Resultatet heraf blev, at udvælgelseskomitéen under benyttelse af sit frie skøn med henblik på selve prøverne accepterede de ansøgere, der kunne fremvise de bedste kvalifikationsbeviser. Der foreligger altså ingen forskelsbehandling, idet udelukkelse af ansøgere fandt sted efter en bedømmelse af deres dossier.

Lige så ubegrundet er det, når sagsøgeren konkluderer, at udvælgelseskomitéens inddeling af ansøgerne i to grupper tilsidesætter udvælgelsesprocedurens formål. Hertil må det i første række ifølge Kommissionen bemærkes, at hvis en ansøger allerede har fået overdraget opgaver henhørende under en højere kategori, må dette ved en udvælgelsesprøve med henblik på overgang til denne højere kategori anses for et adækvat vurderingskriterium; for det andet er der tale om et fuldstændigt objektivt forhold, som er i overensstemmelse med udvælgelsesprocedurens formål, der er at finde de bedste ansøgere; for det tredje, at varetagelse af opgaver henhørende under en højere kategori rent faktisk udgør et bedømmelseskriterium, da bedømmelsen ikke blot sker på grundlag af de regelmæssige bedømmelser af tjenestemændene, men på grundlag af alt, hvad der foreligger om ansøgerne.

Endelig er det Kommissionens opfattelse, at udvælgelseskomitéen, som netop udarbejdede sine vurderinger på grundlag af forudfastsatte kriterier, derfor fuldt ud har respekteret artikel 5, stk. 3, i vedtægtens bilag III, hvorefter bedømmelsen af ansøgernes kvalifikationsbeviser skal ske på grundlag af forudfastsatte kriterier.

G. Bosco
Refererende dommer